

Arrest

nr. 162 191 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 14 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM loco advocaat H. MEESTER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Dire Dawa en tot de Oromo etnie te behoren.

Op 17 juni 2013 werd uw vader vermoord. Zijn lichaam werd nadat hij als zakenman op de markt qat ging verkopen, levenloos aangetroffen. Uw vader was eveneens lid van de oppositiegroepering ONEG. In die hoedanigheid voorzag hij Oromostrijders van geld dat hij uit het buitenland ontving. Zijn dood wordt nog onderzocht door de politie in Ethiopië, maar u verdenkt de Ethiopische autoriteiten van zijn dood. In augustus 2013 werd uw broer Moghammad vermoord door de politie. Toen ze bij jullie thuis kwamen om hem te ondervragen, zette hij het echter op een lopen waarna een agent zijn wapen trok. U vreesde de volgende te zijn en te worden gedood door de autoriteiten.

Na de dood van uw vader en uw broer wou uw stiefmoeder, met wie u een slechte relatie had, u uithuwen aan een oudere man van 65 jaar. Omdat u verliefd was op een andere man weigerde u dit. De man die u wou huwen kwam dagelijks op bezoek, tot u hem had afgewezen. Hij was droevig maar er was niets dat hij kon doen. Ook had u geluk dat het niet uw biologische moeder was waardoor u neen kon zeggen tegen die man. Uw schoonmoeder liet u echter niet meer het huis uit gaan. U vroeg uw tante voor hulp en samen beslisten jullie Ethiopië te verlaten.

U verliet het land op 17 december 2013. Na een verblijf in Djibouti vloog u op 2 februari 2014 naar België. Op 4 februari 2014 vroeg u asiel aan in België.

In Ethiopië vreest u problemen met de autoriteiten en te worden uitgetrouwelijk door uw stiefmoeder.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de elementen in uw administratieve dossier stel ik vast dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U maakt immers uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten noch uw vrees te worden uitgetrouwelijk aannemelijk.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u nalaat uw identiteit te staven met enig authentiek document. Hoewel u aangeeft in uw land van herkomst over een (op het ogenblik van uw vertrek vervallen) identiteitskaart (kebele) te hebben beschikt, legt u dit stuk niet voor in het kader van uw asielverzoek. Gevraagd naar de reden hiervoor stelt u dat het identiteitsbewijs vervallen was en u na de dood van uw broer Ethiopië onmiddellijk diende te verlaten zodat u niet de gelegenheid had om het vernieuwen. Aangezien het stuk onbruikbaar was, zou u het niet hebben meegenomen bij uw vlucht uit Ethiopië (gehoorverslag CGVS dd. 22/07/2015 (CGVS II), p.4-5). Uit uw verklaringen voor de Commissaris-generaal blijkt echter dat de tante die u bijstond bij uw vlucht nog steeds (gedeeltelijk) in de wijk Lagahare van de Ethiopische stad Dire Dawa verblijft en u nog tot juni 2014 contact met haar had (CGVS II, p. 5). Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat u indien u er niet was in geslaagd uw identiteitsbewijs mee te nemen u zich tot uw tante zou hebben gewend om het stuk later te verkrijgen.

Verder slaagt u er niet uw beweringen inzake uw vlucht uit Ethiopië aan te tonen op basis van overtuigingsstukken of coherente en aannemelijke verklaringen. Zo verklaart u niet te weten wat de naam was die op het paspoort dat u gebruikte om naar België te reizen stond. U bleek tijdens het gehoor evenmin op de hoogte welke nationaliteit, geboorteplaats en –datum in het paspoort werd vermeld. U wist evenmin of er een visum was in aangebracht en welke kleur het paspoort had (CGVS II, p. 6-7). Het is in het licht van de mogelijkheid op persoonlijke grenscontroles totaal onaannemelijk dat u zonder enige voorbereiding op een eventuele ondervraging aan de grenzen met betrekking tot uw identiteit en reisdoel uw illegale vlucht uit Ethiopië zou hebben aangevat. De kans dat u persoonlijk zou worden gecontroleerd aan de douane is namelijk heel erg groot. Het is dan ook onaannemelijk dat de smokkelaar, die uw paspoort steeds in handen had en het woord zou voeren bij een controle, zo een groot risico zou nemen (CGVS II, p. 6). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt eveneens dat bij een grenscontrole in de luchthaven van Zaventem personen individueel worden gecontroleerd.

Met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België moet bovendien worden vastgesteld dat u tijdens de gehoren voor het Commissariaat-generaal niet in staat bleek de Ethiopische kalender te hanteren. Zo hebt u er geen idee van hoe de eerste maand in de Ethiopische kalender wordt genoemd (CGVS II, p.5) en haalt u verkeerdelijk aan dat de Ethiopische kalender twaalf maanden telt (CGVS II, dd. 3). Eveneens opvallend is dat u alle belangrijke data uit uw leven niet kan aanhalen in de Ethiopische kalender, zoals uw geboortedatum (CGVS II, p. 2-3), de datum van uw vertrek uit Ethiopië (CGVS II, p. 5), de datum van uw vaders overlijden (CGVS II, p. 7) en de datum van uw broers overlijden (CGVS II, p. 15). Uw verklaring dat u niet naar school bent gegaan is hier geen verklaring voor. Van iemand die pas in december 2013 op 21-jarige uit Ethiopië zou hebben verlaten, mag worden verwacht dat die vlot de gehanteerde kalender uit zijn thuisland kan gebruiken (CGVS II, p. 2 en p. 5). Aangezien de medewerkingsplicht die op een asielzoeker rust vereist dat hij/zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas, kunnen de asielinstanties van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over diens leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, diens identiteit en nationaliteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Het ontbreken hiervan, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas. Op basis van de vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot de wijze waarop u uw land van herkomst heeft verlaten, u geen kennis (meer) blijkt te hebben van de Ethiopische kalender en u geen enkel bewijs aanbrengt van uw recent verblijf in Ethiopië kan er bovendien ernstig worden getwijfeld aan uw beweringen over het tijdstip waarop u uw land van

herkomst zou hebben verlaten en bijgevolg aan uw beweringen die aan de basis van uw vlucht zouden hebben gelegen.

Met betrekking tot uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die aan de basis van uw vlucht zouden hebben gelegen moet verder worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat uw vader actief was voor ONEG. Behalve dat uw vader buitenlands geld doorsluisde naar de ONEG-strijders, weet u niets meer te vertellen over zijn activiteiten. Zo weet u niet waarom uw vader bij ONEG actief was geworden (CGVS II, p. 11), hoe uw vader de twee personen die hem geld zouden hebben gezonden heeft leren kennen (CGVS II, p. 9), waar exact deze twee personen in Amerika leefden (CGVS II, p. 9), hoeveel geld ze uw vader stuurden (CGVS II, p. 9), of uw vader van nog meer personen geld kreeg (CGVS II, p. 10) en aan wie uw vader, die naar bepaalde dorpen ging, het geld gaf (CGVS II, p. 10). Ook of uw vader actief was binnen een bepaalde groep blijkt u niet te weten (CGVS II, p.12). Van Eskinder en Maftuh, twee personen waarmee uw vader qat at, weet u niet of zij eveneens lid waren van ONEG en er bepaalde activiteiten voor ONEG op na hielden (CGVS II, p. 12). U weet wel dat ze uw vader, die ongeletterd was, meehielpen brieven te schrijven op jullie laptop, maar wat de inhoud van die brieven dan wel mocht zijn, weet u alweer niet (CGVS II, p. 12). Ook uw kennis over het ONEG is uiterst beperkt. Zo kan u helemaal niets kwijt over activiteiten van ONEG, welke doelstellingen deze organisatie nastreeft, hoe de partij georganiseerd is, wat de volledige naam is van ONEG en wie de voorzitter ervan is (CGVS II, p. 10-12). Heel merkwaardig is ook dat u, als Oromo en dochter van iemand die lid was van een partij die opkomt voor de rechten van de Oromo, niet blijkt te weten dat OLF en ONEG dezelfde organisatie zijn (CGVS II, p. 10). De term ONEG is namelijk, volgens de info in het administratief dossier, de Amhaarse vertaling van het in Oromo genaamde OLF (Oromo Liberation Front). In dit licht is ook uw bewering dat uw vader aan de telefoon (CGVS II, p. 10) aangehaald zou hebben trots te zijn op "ONEG" vreemd. Ook vreemd is het dat u aanhaalt dat ONEG-leden Nasru Yahiya en Mami Qurangay eveneens werden vermoord, maar geen enkele informatie heeft over hun activiteiten voor ONEG (CGVS II, p. 11). De vaststelling dat u amper kan uitweiden over uw vaders activiteiten, leidt er toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid uw verklaringen erover aangezien er redelijkerwijze mag worden verwacht dat u meer informatie kan geven over de activiteiten van uw vader (CGVS II, p.9). Te meer omdat zijn activiteiten een rechtstreekse impact hadden op de veiligheid en maatschappelijke positie van uw gezin.

Vervolgens bent u er evenmin in geslaagd uw verklaringen over de moord op uw vader en de dood van uw broer aannemelijk te maken. Ook hierover legt u namelijk uiterst vage verklaringen af. Zo kan u helemaal niets vertellen over het onderzoek naar de dood van uw vader (CGVS II, p. 13). Dat u enkel zou weten dat uw stiefmoeder en oom tweewekelijks zonder antwoorden van het politiebureau terugkwamen, is weinig geloofwaardig. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat u enige informatie kan geven met betrekking tot de moord en doodsoorzaak van uw vader, al dan niet gestaafd met documenten. U slaagt hier echter allerm minst in (CGVS II, p. 14). Het enige dat u kan aanhalen is dat de heer Sanradin werd gearresteerd en na een maand werd vrijgelaten. Maar verder dan enkel standaardbemerkingen over hoe hij uw vader had gevonden, hoe lang hij reeds qat kocht en of ze elkaar goed kenden, komt u niet in uw verklaringen over zijn arrestatie en het onderzoek (CGVS II, p. 13). Ook over de dood van uw broer, die werd neergeschoten door de politie, zijn uw verklaringen niet aannemelijk. Vooreerst bevestigt u tot tweemaal toe dat uw broer op maandag 30 augustus 2013 was gestorven. Een blik op de kalender van 2013 leert echter dat 30 augustus dat jaar op een vrijdag viel (zie administratief dossier). Vervolgens legt u ook zelf tegenstrijdige verklaringen af naar aanleiding van uw opeenvolgende gehoren. Zo haalde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat ook uw broer, net als uw vader, ervan werd verdacht lid te zijn van ONEG. Toen de politie hem kwam arresteren, zette hij het op een lopen waarna hij werd doodgeschoten (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS zegt u hier echter niets over en haalt u louter aan dat de politie naar uw broer had gevraagd in het kader van het onderzoek naar de moord op uw vader (CGVS II, p. 16). Wat men hem wilde vragen, was u echter onbekend (CGVS II, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstelling haalt u aan dat u slecht had gecommuniceerd met de tolk bij de DVZ (CGVS II, p. 21). Nochtans werd de vragenlijst van het CGVS door u ondertekend nadat de inhoud ervan u werd voorgelezen en kreeg u aan het begin van uw gehoor bij het CGVS alle kans om opmerkingen te maken bij het verloop van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS II, p. 5). Voorts moet worden opgemerkt dat het in het licht van uw beweringen voor de Commissarisgeneraal vreemd lijkt dat uw broer het onmiddellijk op een lopen zou hebben gezet toen de politie naar hem vroeg (CGVS II, p. 16). Het was namelijk pas de eerste én enige keer dat de politie naar uw huis was gekomen nadat uw vader was gestorven (CGVS II, p. 17). De politie deelde zelf ook mee dat dit in kader van het onderzoek naar de moord op uw vader was (CGVS II, p. 16). De vaststelling dat u tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen aflegt met betrekking tot de onmiddellijk aanleiding voor uw vlucht uit uw land van herkomst ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen bijkomend.

Tot slot haalt u aan te vrezen te zullen worden uitgehuwelijkt aan Saeed Ahmad, een oudere man. Dit op aanspraak van uw stiefmoeder na de dood van uw vader. Op basis van uw verklaringen in dit verband kan er echter niet worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Uit uw beweringen blijkt immers dat u geen enkele poging ondernam om uw problemen met uw oom te bespreken en eventueel op te lossen (CGVS II, p.22). De vaststelling dat u dit naliet ondermijnt de ernst van uw beweerde vrees door uw oom te zullen worden uitgehuwelijkt temeer daar uit uw verdere verklaringen blijkt dat u wat dit betreft op de steun kon rekenen van uw eigen meerderjarige broers én uw tante (CGVS II, p. 20).

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd: “3. www.gadaa.com, Oromo calendar 4. HRLHA Urgent Action, « Ethiopia : Oromo voices from Ethiopia Prisons », 5 januari 2015. 5. OpenDemocracy, « Ethiopia : a leadership in disarray », 4 juli 2015. 6. Finland - Helsinki Administrative Court, 11 March 2011, 11/0294/1.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending aan “van de artikelen 48/3; 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoekster bevestigt haar beperkte kennis maar meent dat deze te verklaren is. Ze stelt tevens inspanningen te doen om haar identiteit te bewijzen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een asielprocedure. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie. Zoals uit het administratief dossier blijkt werd verzoekster hierop uitdrukkelijk gewezen bij het begin van haar twee gehoren op het CGVS (gehoorverslag CGVS I, dd. 05/05/2015, p. 2 & gehoorverslag CGVS II, dd. 22/07/2015, p. 2).

2.4. Met de commissaris-generaal kan worden vastgesteld dat verzoekster haar identiteit niet aantoont, noch de plaats waar ze verbleef vooraleer naar Europa te komen, noch hoe lang ze al in Europa verblijft vooraleer asiel aan te vragen in België.

2.5. Verzoekster stelt dat het ontbreken van een identiteitsbewijs te verklaren is doordat ze geen contact meer heeft met haar tante die zich nu verschuilt en daardoor moeilijk te bereiken is. Met de verwerende partij kan worden vastgesteld dat verzoekster dit niet eerder heeft verklaard en ook geen verklaring geeft voor het feit dat haar tante zich moet schuilhouden wat ook geheel onlogisch zou zijn nu deze tante als zakenvrouw tussen Ethiopië en Djibouti reist. Verzoeksters argument komt geheel verzonnen voor nu ze anderzijds ook verklaart in contact te staan met haar familie, haar broers in Soedan en Yemen verblijven en ze weet waar haar tante woont. Bovendien is het redelijk te veronderstellen dat een zakenvrouw vele connecties heeft en verzoeksters tante die instaat voor verzoeksters visum, ook de nodige hulp zou kunnen bieden met haar identiteitsdocumenten. Het is immers niet moeilijk om met haar in contact te blijven.

2.6. Ook kan niet aangenomen worden dat verzoekster zich niet moest voorbereiden op haar binnenkomst in de Schengenzone. Dat verzoekster niet gecontroleerd werd in Zaventem omdat *“de personen die verantwoordelijk zijn voor de paspoortcontrole in Zaventem onmogelijk de taal van verzoekster spreken waardoor individuele controle weinig nut heeft”*, is bezwaarlijk ernstig. Immers aldus zou iedere persoon die beweerdelijk geen landstaal of het Engels spreekt, of analfabeet is, niet nuttig gecontroleerd worden. Niet enkel zou hieruit moeten afgeleid worden dat de grenscontrole wordt bepaald door de taalkennis of de schoolse kennis van de vreemdeling, maar het ook volstaat documenten voor te leggen om toegang te krijgen tot het Schengengebied. Deze veronderstellingen gaan in tegen de elementaire en effectief strenge grenscontroles bij het binnenkomen van de Schengenzone van de identiteit en het reisdoel van de vreemdeling.

Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekster niet aannemelijk maakt geen identiteitsdocumenten te (kunnen) bezitten en voorleggen en dat ze dus faalt in haar medewerkingsplicht. Dit tast haar geloofwaardigheid op ernstige wijze aan. Tevens laat ze na haar nationaliteit naar behoren aan te tonen.

2.7. Dit klemmt in *casu* te meer nu verzoeksters verklaringen over Ethiopië dermate lacunair zijn dat hieruit niet kan blijken dat ze voor haar komst in Ethiopië verbleef. Verzoekster is een moslim en hanteert de Gregoriaanse kalender.

Verzoekster stelt dat ze tijdens *“haar gehoor het Ethiopisch kalender niet te kunnen gebruiken, maar dat ze toch de namen van de meeste maanden kent (Gehoor CGVS 22 juli 2015, bl. 2-3)”*, wat op zich dan inhoudt dat verzoekster wel abstracte kennis kan aanleren maar niet dat ze hiermee haar herkomst kan aantonen. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing gebaseerd is *“op de veronderstelling dat alle Ethiopiërs het Ethiopisch kalender gebruiken, wat incorrecte informatie is. De bestreden beslissing vertrekt dus van een appreciatiefout. Gezien de veel verschillende etnische groepen in Ethiopië wordt het Ethiopisch kalender niet zoveel gebruikt. Verzoekster is inderdaad van etnie Oromo. Oromo mensen gebruiken traditioneel een eigen kalender (stuk 3) en dus niet het Ethiopisch kalender. Het is dus zo dat er andere kalenders worden gebruikt in Ethiopië en het gebruik van het Gregoriaans kalender laat toe om een meer verspreide kalender te hebben”*.

2.8. Nog daargelaten dat verzoekster afkomstig is uit de grote Ethiopische stad Dire Dawa, kan ze haar onbekendheid met de Ethiopische kalender niet toedekken door haar verklaringen te wijzigen dat ze *“de Oromokalender en niet de Ethiopische kalender gebruikt”*. Immers verzoekster stelde uitdrukkelijk tijdens het eerste gehoor CGVS dat haar familie en omgeving de Gregoriaanse kalender gebruiken (p.6). Verzoeksters poging om *post factum* haar verklaringen bij te stellen is strijdig met haar eigen eerdere verklaringen op dit punt.

Verzoeksters argument dat ze nooit naar school geweest is kan haar evenmin verhinderen over haar leefomgeving te vertellen noch de redenen van haar vlucht toe te lichten. Zo had verzoekster kunnen aannemelijk maken dat haar vader inderdaad lid was van de ONEG-strijders en voor hen financiële kwesties diende te regelen. Verzoekster stelt dat ze hiermee onbekend is omdat *“de vader van verzoekster niet wilde dat zijn familie op de hoogte was van zijn precieze activiteiten, gezien deze geheim moesten worden gehouden”* en ook omwille van haar leeftijd. De in het verzoekschrift aangehaalde passage kan bezwaarlijk van kennis getuigen. De bestreden beslissing kan op dit punt gevolgd worden. Bovendien kan niet worden aangenomen dat verzoekster zelf niet weet wat de Oromo naam is van de ONEG, dat in feite een vertaling in het Amhaars. Evenmin is het redelijk te veronderstellen dat de Oromo hun eigen beweging bij de Amhaarse naam noemen en niet bij de Oromo-naam.

2.9. Verzoekster toont dan ook niet aan uit een gezin te komen dat politiek actief is, bekend is met de ONEG, noch dat haar vader aangesloten was bij deze beweging. Immers zijn activiteiten zouden de familiale situatie en de veiligheid ervan, rechtstreekse beïnvloeden. Verzoekster toont dan ook met haar verklaringen niet aan dat – in zoverre haar vader al overleden zou zijn – dit het gevolg is van diens politieke activiteiten.

Dit klemmt te meer nu verzoeksters verklaringen over de moord op haar vader en broer evasief en vaag blijven. Immers ook al zou haar vader tijdens zijn gevangenschap gestorven zijn, dan nog had verzoekster kunnen aantonen wanneer hij gestorven en begraven was. Bovendien is evenmin aannemelijk dat indien verzoeksters vader werkelijk lid was van de ONEG, zijn politieke groepering hierover niets heeft gemeld terwijl dit hun in grote mate aanbelangt.

2.10. Over haar broer zijn verzoeksters verklaringen op meerdere punten onverzoenbaar. Vooreerst stelt verzoekster dat hij wel (Dienst Vreemdelingenzaken) werd verdacht lid te zijn van ONEG, later niet (2de CGVS-verhoor p. 16). Niet enkel is verzoekster strijdig inzake de datum waarop de politie thuis kwam, maar ook over hun motief (bevragen over de vader of arresteren omwille van broers eigen politieke activiteiten). Verzoekster kan ook niet stellen of haar broer doodgeschoten werd door de politie toen ze hem kwamen bevragen of in de rug geschoten toen hij wegluchtte. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekster geheel andere verklaringen aflegt over dergelijke dramatische maar duidelijke gebeurtenissen die haar hebben aangezet te vertrekken uit Ethiopië. De waarachtigheid ervan wordt dan ook door verzoeksters incoherenties en tegenstrijdigheden ontkend.

Nog daargelaten dat verzoekster niet aantoont dat haar familie politiek actief was, is evenmin aannemelijk, en wordt ook niet toegelicht, waarom zij hiervoor het land moest verlaten. Aldus is niet aangetoond dat de familie van ONEG leden ook problemen zouden kennen en kan uit verzoeksters verklaringen blijken dat haar vaders echtgenote blijkbaar niet in de negatieve aandacht kwam.

2.11. Dit heeft uiteraard ook gevolgen op de documenten waarmee verzoekster kon reizen. Zo is nog minder aannemelijk dat ze zonder geldige identiteitsdocumenten reisde of deze niet kan voorleggen indien ze inderdaad afkomstig is uit Ethiopië. Voorts is verzoeksters verwijzing naar de Finse rechtspraak (Finland - Helsinki Administrative Court, 11 maart 2011, 11/0294/1) en algemene landeninformatie (stuk 2) niet dienstig, nu ze niet aantoont dat haar familie politieke banden had met de ONEG.

2.12. Verzoeksters bewering dat ze vreest te worden uitgehuwelijkt aan S. A., een oudere man komen evenmin waarachtig voor. Immers verzoekster maakt enkele boude beweringen maar toont niet aan dat zij hiervoor een oplossing zocht in Ethiopië. Verzoekster deed geen stappen om haar problemen met haar oom te bespreken en eventueel op te lossen (CGVS II, p.22) te meer ze wel op de volle steun kon rekenen van haar eigen meerderjarige broers én haar tante (CGVS II, p. 20). Verzoekster toont niet aan dat de mening van een stiefmoeder boven haar eigen familie zou gaan die aan haar kant stonden. Aangezien verzoekster ook geen problemen kent met haar overheid, kan evenmin worden ingezien waarom verzoekster heeft nagelaten heeft nagelaten hulp of bescherming te zoeken bij zijn eigen

nationale autoriteiten of evenmin gepoogd heeft zich te hervestigen, desgevallend met de steun van haar tante.

Ten slotte toont ze evenmin aan dat dit probleem nog actueel is nu verzoekster al 3 jaar het land verlaten heeft.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont noch haar identiteit, noch haar nationaliteit aan. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Besluit

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK